

Urimelighed at have en Parikrone her i Landet uden at ville respektere den i selve Landets offentlige Husholdning.

Til det ærede Medlem Hr. P. Munch skal jeg sige, at det er ganske rigtigt, at Regeringen anser det for et meget vigtigt Middel — og maaske det Middel, der kommer næst efter, hvad jeg nys nævnte — at tilføre Landet Kapital. Det er beklageligt, at den skal tilføres udefra, men det er, som Forholdene ligger, en Nødvendighed. Det Programpunkt er et Programpunkt for Regeringen, og det er ikke glemt, det vil ogsaa meget hurtigt blive realiseret, saa snart det, vi anser for Forudsætningen, for Betingelsen, er gennemført, nemlig at Forholdet til Landmandsbanken er bragt endeligt i Orden, og ogsaa de offentlige Budgetter er bragt i en saadan Orden, at Laan udefra virkelig kan siges at ville komme det produktive Erhvervsliv til gode. Jeg ved ikke, om man kan forlange, at Regeringen, naar der er gaaet ikke 4, men 3½ Maaned skal have faaet sit Program gennemført — jeg haaber dog ikke, det skal vare længe —; men jeg tror ikke, man kan stille det Forlangende til nogen Regering, at dens Program skal være gennemført i Løbet af en Maaned. Naar en Taler i Dag har spurgt, om det snart blev til noget, kan jeg derfor svare, at Regeringen lader ikke nogen Dag gaa uden Arbejde, og jeg haaber, at Rigsdagen snart vil blive stillet overfor en Afgørelse paa dette Punkt.

Med Hensyn til den af det ærede Medlem Hr. P. Munch stillede Dagsorden er jeg ganske enig med det ærede Medlem Hr. Stauning; jeg kan ikke se, at Nedsættelsen af et stort erhvervspolitisk Udvalg paa nærværende Tidspunkt er det Middel, der skulde tjene til at afhjælpe en Krise og de Vanskeligheder, Krisen medfører. Vi er nu saa langt fremme, og der foreligger som nævnt til Forhandling Forslag ikke alene fra Regeringen, men fra ethvert Parti i Rigsdagen, og det store erhvervspolitiske Udvalg skal efter min Mening Folketinget være og de Udvalg, Folketinget nedsætter. Her er det, Arbejdet skal gøres, her skal det vise sig, om Partierne kan arbejde sammen, om de kan gennemføre noget; at nedsætte et Udvalg ved Siden af Folketinget tror jeg ikke er Vejen frem til Løsning af Krisens Vanskeligheder, og derfor maa jeg sige det samme om denne Dagsorden, som jeg ogsaa maa sige om den næste Dagsorden, der er stillet af det ærede Medlem Hr. Willesen, idet jeg takker for den Tillid, det ærede Medlem vil vise Regeringen, men jeg finder, den ersaa betinget, og at der tages saa mange For-

behold, at jeg ikke tør tilraade at vedtage denne Dagsorden. Jeg maa derfor fraraade begge Dagsordeners Vedtagelse.

Sluttelig skal jeg overfor det ærede Medlem Hr. Holstein, der spurgte, om Regeringen ønskede at stille Forslag om Nedsættelse af de bestaaende Skatter proportionelt, sige, at en saadan Skattenedsættelse efter vor Opfattelse er afhængig af, hvorvidt Regeringens Besparingsforslag kan gennemføres — ogsaa det var jo et Spørgsmaal, der blev stillet til mig —; og hvis de ikke gennemføres, bliver det jo umuligt for denne Regering som for enhver anden at fremsætte Forslag om Skattenedsættelse. Jeg tror tværtimod, at noget helt andet vil blive Tilfældet. Men hvis der tilvejebringes Mulighed derfor, vil det ærede Medlem af de Forslag, der da vil blev fremsat for Rigsdagen, erfare, hvad Regeringens Stilling i saa Henseende er.

Hagbart Berg: Idet jeg henholder mig til de Udtalelser, der nu er fremsat af den højtærede Minister, skal jeg tilraade, at man stemmer imod saavel den Dagsorden, der er stillet af det ærede Medlem Hr. P. Munch, som den af det ærede Medlem Hr. Willesen stillede.

I Anledning af det ærede Medlem Hr. Staunings fornyede Angreb paa Venstre skal jeg blot gøre nogle faa Bemærkninger. Jeg tror, det havde været klogt, om den ærede Ordfører, før han satte denne Aktion i Gang, havde tænkt paa det gamle Ord: Man skal ikke kaste med Sten, naar man bor i et Glashus. Man kan somme Tider tillade sig en hel Del under Forudsætning af, at man tror, at Folk ikke kan huske ret langt; men det er dog ikke saa længe siden; vi havde det socialdemokratiske Ministerium, at det ærede Medlem tør gaa ud fra, at man fuldkommen har glemt, hvad der skete, den Gang det ærede Medlem selv var Statsminister. Naar det ærede Medlem nu bebrejder den nuværende Regering, at den ikke har kunnet løse Erhvervskrisen paa 4 Maaneder, er Forholdet det, at det ærede Medlem selv ikke udrettede det mindste eller gjorde det allermindste Forsøg paa at udrette noget i 18 Maaneder. Det var først den 10. December 1925, 1½ Aar efter, det ærede Medlem havde overtaget Regeringen, at det ærede Medlem sammenkaldte Repræsentanter for Erhvervene og ved den Lejlighed kom med en Slags Programudtalelse om, hvad man fra socialdemokratisk Side kunde tænke sig bragt i Anvendelse til Mildnelse af Krisen.

Det var et Program, der blev slaet